

КРЪСТОВДЕН

БЪЛГАРСКА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА „СВ. ЙОАН РИЛСКИ“, ЛОНДОН

С БЛАГОСЛОВЕНИЕТО НА НВ ЗАПАДНО-И СРЕДНОЕВРОПЕЙСКИ М-Т АНТОНИЙ

**За нас, християните,
Кръстът Господен е
оръжие срещу злото,
ключ за Царството
небесно, залог за
вечен живот.**

**Кръстът не е вече
символ на позорна
смърт, какъвто е бил
в древния свят, а е
факт на
неизменимата
реалност на
Христовата жертва,
чрез която Господ
победи смъртта и ни
откри път към
възкресение.**

(о. Добромир Димитров)

*“Спаси, Господи, Твоя
народ, и благослови
наследството Си, като
даруваш на
православните
християни победи над
враговете и запазваш с
кръста Си Твоя народ.”*

ИСТОРИЯ НА ПРАЗНИКА

През 326-328 г., светата императрица Елена, майката на свети император Константин, пожелава да открие Христовия кръст. Тя започва археологически разкопки, следвайки евангелските текстове и преданието на местните жители. Пристигайки в Йерусалим, разбира, че на хълма Голгота император Адриан бил заповядал да издигнат храм на римското божество Венера и да поставят в него идол. На това място евангелистите и преданието свидетелствали, че бил разпънат Господ Иисус Христос. Св. Елена заповяда веднага да бъде разрушен езическият храм, да бъдат разчистени пръстта и камъните и да се направят изкопи в земята. След като Йерусалимският патриарх Макарий усърдно се моли на посоченото място, неочаквано се разнася силно благоухание и веднага след това на изток те откриват Гроба Господен и Голгота. Близко до тях са намерени в земята три кръста, а след това и гвоздеи.

Доказателство за откриването на кръста е, че единият от тях благоухае, изцелява болни и извършва чудеса.

След тази чудесна находка, св. Елена с голяма радост триумфално го занася на Йерусалимския епископ св. Макарий, който с благоговение изправя Христовия кръст и, накланяйки го към четирите посоки на света, благославя насъбралото се множество.

По-късно с помощта на св. Елена, както с лични нейни средства, така и с помощта на светия император Константин, е издигнат и храмът „Св. Възкресение“ точно на мястото, където са открити кръстът и гробът на възкръсналия Господ!

Що се отнася до намерените гвоздеи, единият е хвърлен от св. Елена в Адриатическо море, за да утихне морското вълнение, тъй като при завръщането ѝ от Йерусалим в Константинопол се надига страховита буря. Вторият гвоздей св. Константин заповядва да вковат в шлема му, а третият - да приковат към юздата на коня му.

ГВОЗДЕТЕ ОТ КРЪСТА ГОСПОДЕН

Гвоздеи достигнали до нас по преданието, се пазят и до днес в Рим, Сиена, Триер. При царуването на византийския император Фока (602-610) персийският цар Хозрой завладява цяла Африка с Египет и Палестина. Той превзема Йерусалим, избива много християни, заграбва скъпоценностите на храма в Йерусалим и пренася Кръста Господен като плячка в Персия. След като умира император Фока, на престола се възкачва император Ираклий, който воюва многократно с цар Хозрой и неговите наследници в продължение на седем години. При персийския цар Сироес бива сключен мир, а Кръстът Господен, след 14-годишен плен, триумфално се завръща в Йерусалим, предаден от персите.

Император Ираклий съблича царската си порфира и смирено го предоставя на йерусалимския патриарх Захарий.

Днес в Рим на площад “Св. Петър” в обелиска е вградено парче от Светия Кръст, а на много места по света се пазят като ценна реликва части от него.

(вж. СТР. 5 - На Кръстова Гора)

НА КРЪСТОВА ГОРА

Преданието разказва, че именно в църквата "Света Троица" на Кръстова Горе (Централни Родопи) се пази част от Кръста Господен. а именно тази, пазена в Цариград в съкровищницата на султана. А историята е следната: руският цар изпраща пратеници с пребогати дарове, за откупят дървения кръст. След като получил скъпоценностите, кръстът бил даден на пратениците. Когато майката на султана научава за това, тя го кара да изпрати войници да върнат кръста.

Разбрали, че ги следят, руските пратеници решават да заблудят преследвачите и се отправят към Централните Родопи. Тук те стигат до манастир, където оставят част от светинята на монасите. Турците нападат манастира, но така и не откриват нищо.

Когато през миналия век Цар Борис III научава историята, той нарежда да бъде изграден 66-килограмов метален кръст (удвоената Христова възраст), който е поставен на Кръстов връх на 1 май 1936 г.

На церемонията по освещаването му долита бял гълъб, който каца на менчето със светената вода и отлита, а хората го последват, вярвайки, че ще им посочи пътя до старото аязмо.

Разчистват скалата, където бил кацнал гълъбът, и от там бликва вода. Именно на това място е построен втори метален кръст и параклис от дарители. Кръстът, подарен от Цар Борис, изчезва през 1994 г., а половин година по-късно е намерен в гората. Вместо него в храма е поставен нов - 99 килограма, или 3 пъти възрастта Христова.

МОЛИТВАТА

**Да се дигне Бог, и да се разпръснат враговете Му
и да бягат от лицето Му, които Го мразят.
Както се дим разнася да изчезнат, както восък
от пламък огнен се топи - тъй и бесовете да
загинат от лицето на ония, които обичат Бога и
се осеняват с кръстното знамение, и с веселие
казват:**

**Радвай се, пречестни и животворящ Кръсте
Господен, който прогонваш бесовете със силата
на разпнатия на тебе Господ наш Иисус Христос,
Който слезе в ада, унищожи силата на дявола и
ни дарува тебе, Своя честен Кръст, за
прогонване на всеки враг и противник.**

**О, пречестни и животворящ Кръсте Господен!
Помагай ни с Пресветата Владичица Богородица
и с всички светии во веки. Амин!**

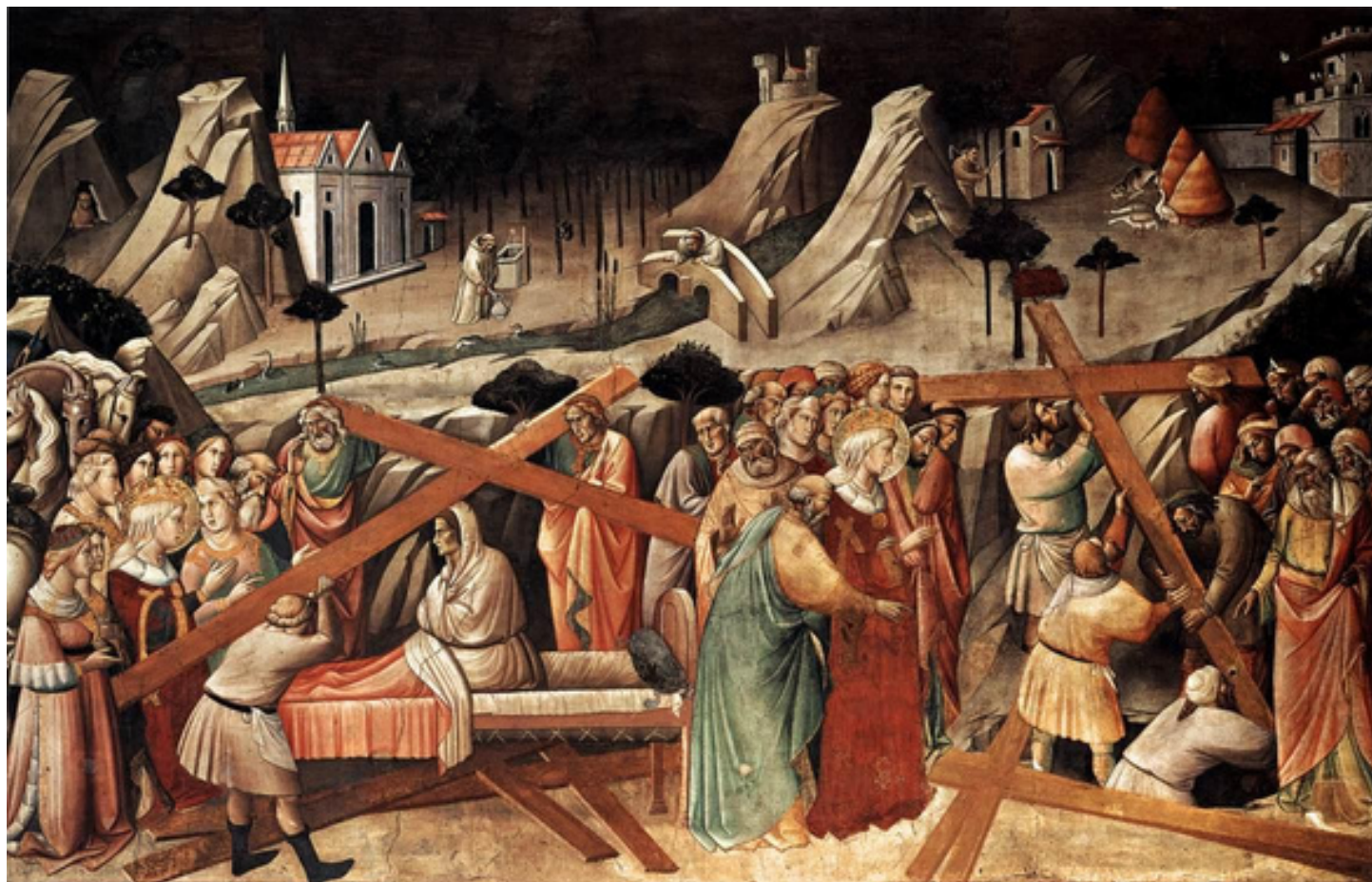
**От всякакви беди и вражески козни ни избави,
Кръсте триблажени, като приел благодат и сила
от прикования на тебе Христос, на Когото като
наш Бог и Избавител благодарствено и хвалебно
пеем: Алилуия.**

КРЪСТОВДЕН

През 326-328 г., светата императрица Елена, майката на свети император Константин, пожелала да открие Христовия кръст. Заради това тя започва археологически разкопки следвайки евангелските текстове и преданието на местните жители. Пристигайки в Йерусалим тя разбрала, че на хълма Голгота, император Адриан бил заповядал да издигнат храм на римското божество Венера и да поставят в него идол. На това място евангелистите и преданието свидетелствали, че бил разпънат Господа. Св. Елена заповяда веднага да бъде разрушен езическия храм, да бъде разчистена пръстта и камъните и да се направят изкопи в земята. След като Йерусалимския патриарх Макарий усърдно се помоли на посоченото място, неочаквано се разнесе силно благоухание и веднага след това на изток те открили, Гроба Господен и Голгота. Близо до тях бяха намерени в земята три кръста, а след това и гвоздеи.

Доказателство за откриването на кръста е било, че единия от тях благоухаел, изцерявал болни извършвал чудеса.

Agnolo Gaddi - Discovery of the True Cross

След тази чудесна находка, св, Елена с голяма радост, триумфално го занася на Йерусалимския епископ св. Макарий, който с благоговение изправя Христовия кръст и, накланяйки го към четирите посоки на света като с това благословил насъбралото се множество.

По-късно с помощта на св. Елена както с лични нейни средства така и с помощта на светия император Константин, построила и храмът „Св. Възкресение“, точно на мястото, където са открити кръстът и гробът на възкръсналия Господ!

Що се отнася до намерените гвоздеи, единият бил хвърлен от св. Елена в Адриатическо море за да утихне морското вълнение, тъй като при завръщането ѝ от Йерусалим в Константинопол се надигна страховита буря. Вторият гвоздей св. Константин заповядал да вковат в шлема му, третият - да приковат към юздата на коня му.

Гвоздеи достигнали до нас по предание се пазят и до днес в Рим, Сиена, Триер

Гвоздей от Рим втъкан в юздата на св. Константин Велики

Гвоздей от Сиена

Гвоздей от Триер

При царуването на византийския император Фока (602-610) персийският цар Хозрой завладява цяла Африка с Египет и Палестина. Той превзема Йерусалим, избива много християни, заграбва скъпоценностите на храма в Йерусалим, и пренася Кръста Господен като плячка в Персия. След като умира император Фока, на престола се възкачва император Ираклий, който воюва многократно с цар Хозрой и неговите наследници в продължение на седем години. При персийския цар Сироес бива сключен мир, а Кръстът Господен след 14 годишен плен триумфално се завръща в Йерусалим предаден от персите. Император Ираклий съблича царската си порфира и смирено го предоставя на йерусалимския патриарх Захарий.

Днес в Рим на площад Св. Петър в обелиска е вградено парче от Светия Кръст, а на много места по света се пазят като ценна реликва части от него

Площат Св. Петър, Рим

(Върхът на обелиска)

За нас християните Кръста Господен е оръжие срещу злото, ключ за Царството небесно, залог за вечен живот. Кръстът не е вече символ на позорна смърт какъвто е бил в древния свят, а е факт на

неизменимата реалност на Христовата жертва, чрез която Господ победи смъртта и и ни откри път към възкресение .

Тропар на празника:

“Спаси, Господи, Твоя народ, и благослови наследството Си, като даруваш на православните християни победи над враговете и запазваш с кръста Си Твоя народ.”